

ο Έγγαρετος

πίρως

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

χραυγουντά

η Μαργαρίτα

Ζορμιδαλά

Θ ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΡΙΩΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΛΙΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΟΥΡΗ

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΙ

ΔΩΡΕΑ

Αρχείο Γ. Γιαννίδη

A.

1. Λίγα λουλούδια (1939)
2. Μιά φορά μονάχα ζοῦμε (1946)
3. Τά δικά σου τά μάτια (1939)
4. "Ας σταματήσουμε ώς έδω (1946)
5. Κάποιο μυστικό (1935)
6. Σ' άγαπώ (1936)
7. Πέρσου τέτοιον καιρό (1947)

B.

1. Θά σέ πάρω θά μέ πάρεις (1950)
2. Σάν κι άπόψε (1940)
3. Συγγνώμη σοῦ ζητώ (1935)
4. Τά ρεφραίν πού έπιμένουν (1935-'45)
(Τό τραγούδι της Μαρίνας / Λέξ
και ήταν χρέος / Πάμε σάν δλλο-
τε / Καλό σου ταξίδι / Σπιτάκι
μου παλιό / Θά ξανάρθεις / Θάρ-
θω μιά νύχτα μέ φεγγάρι / Γιατί
- γιατί)
5. Τί σού λένε (1946)
6. "Ετσι είν" ή ζωή (1943)

'Ενορχήστρωση: Τζίκ Νακασιάν

'Χορογράφηση: Γ. Σμυρναϊός, Γ. Παντζής, Δ. Κατσούλας. Studio Polysound Χάραξη: Γ. Ιωαννίδης GPI Έξωφύλλο: Α. Κυριτσόπουλος Φωτογραφίες: H.P. Coulon

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΘΕΤΗ

Μπορούμε νά πούμε ότι δόνομαζόταν Γιάννης Κωνσταντινίδης, ότι γεννήθηκε στήν Σμύρνη τό 1903, ότι σπούδασε μουσική στό Βερολίνο κι άκομη ότι μαθήτεψε στόν Κούρτ Βάιλ. Συνέθεσε έργα γιά πιάνο, γιά μικρά σύνολα και γιά συμφωνική όρχήστρα. Παράλληλα, μέ τό δονομά του άνεστραμμένο — Κώστας Γιαννίδης — έγραψε μουσική και τραγούδια γιά τίς άθηναϊκές έπιθεωρήσεις, έργαστηκε σάν πιανίστα στόν βωβό κινηματογράφο και ήχογράφησε δίσκους μέ τίς μεγαλύτερες βεντέτες τού μεσοπολέμου. Ποιός ήταν στ' άλληεια; Μέ τά όνομάτα του δλα, είδε μέσα στό ίδιο δνειρο, τήν δημοτική μούσα, τό έλαφρο θέατρο, τό γερμανικό ώδειο. Δέν συμμερίστηκε τήν πρότιμη τών συγχρόνων του' τήν άναπτυξη τού μοτίβου, τό μουσικό μυθιστόρημα. Άφουγκράστηκε τό τοπίο σαν ένα πυκνό ποίημα. Σάν μιά μόνο λέξη. Θέλω νά πώ, ή τέχνη του ήταν ή τέχνη τού έπιγράμματος. Κοιμήθηκε στίς 17 'Ιανουαρίου 1984.

Τά ρεφραίν του είναι κατορθώματα τής μνήμης. "Οχι δέν είπα τής νοσταλγίας. Νοσταλγία είναι ή καταδίκη τού νά θαλασσοδέρνεσαι μακριά. Μιλώ γιά τήν μνήμη, τό φώς δίχως κύμα, τήν συνέχεια μιάς ύψηλής καταγωγής στό έδω και τώρα. Τήν ροή τής τελικής κόπιας τού χρόνου μπρός στά μάτια μας. Τέτοια τραγούδια δέν μπορούν νά γίνουν ρετρό. Ανήκουν στό ρεπερτόριο μιάς όρχήστρας τού παραδείσου πού μπροστά στήν πίστα τής, δλοι θά συναντηθούμε μιά μέρα και οι γέροι και τά μωρά.

Στην τωρινή ήχογράφηση προσπάθησαμε, πρώτων, νά ύπογραμμίσουμε τήν συγγένεια αύτών τών τραγουδιών μέ τόν Βάιλ, τόν Νίνο Ρώτα και τόν Μ. Χατζιδάκη. Δεύτερον, νά τά άποτρέψουμε άπ' τήν παρακμή τών «Ελαφρών» τού '50. Τρίτον, νά στηρίξουμε έπάνω τους τό νέο κύμα. Ναι, είναι δικός μας ό κ. Γιαννίδης. Είκοσι έπτα άνθρωποι επί δύο μήνες στό στούντιο, μ' αύτό τό κλειδί δουλέψαμε. Εύχαριστούμε τήν κ. Γώγου και τήν κ. Κωνσταντινίδη πού μάς έμπιστεύθηκαν τό άρχειο του. Καλή άκροση.

Δ.Σ.

Οι μουσικοί

Δημήτρης Μαρινάκης
Νίκος Τσεσμελῆς
Τάκης Χαρίτος
Κώστας Νικολόπουλος
Παναγιώτης Στέφος
Φλιππος Τσεμπερούλης
Θανάσης 'Αραπίδης
Παντελής Δεσποτίδης
Άλικη Κρήθαρη

Τά παιδιά

Μαρία Κουταβά, Σταυρούλα Καβαλιώτου
Θανάσης Πατέας, "Αννα Πατέα"
Εύγενία Πριφτάκη,
Χρήστος Καπετανάκης Θανάσης Πάνου
Κι άκομη
Λιλή Τσιτριμπίνη, Γιώργος Βλατής
Χριστίνα Βλατή, Τάσος 'Ανούπης

Οι σιγόντοι

'Η ώραία άγνωστος
'Ο χαρούμενος ίππότης
'Ο παραγωγός